

Sygn. akt II K 744/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 marca 2020 r.

Sąd Rejonowy w G. - Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Bogumiła Dzieciołowska

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Bajerska

przy udziale Prokuratora -

po rozpoznaniu w dniach 14.01.2020 r., 10.03.2020 r., 19.03.2020 r. sprawy karnej

A. G. s. K. i D. z domu K., ur. (...)

w P., pesel: (...), zam. (...)-(...) T. ul. (...), aktualnie przebywającego w (...) w I., karanego;

oskarżonego o to, że :

w dniu 26 kwietnia 2019 r. w godz. 7:03 – 7:30 w miejscowości G. z terenu sklepu (...) na ul. (...) z góry powziętym zamiarem dokonał kradzieży w celu przywłaszczenia artykułów spożywczych w postaci 10 opakowań kawy J. o wadze 150g,

2 opakowań kawy T. o wadze 500g oraz 20 opakowań czekoladek (...) powodując straty w kwocie 503,68 zł. na szkodę sklepu (...) numer 211 w G., przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat po odbyciu 1 roku i 11 miesięcy kary za przestępstwa z art. 278§1 kk orzeczone wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Toruniu II Wydział Karny o sygn. akt (...) z dnia 12.04.2016 r. **tj. o czyn z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk**

o r z e k a :

1. oskarżonego **A. G.** uznaje za winnego tego, że w dniu 26 kwietnia 2019 r. w G. w sklepie (...) przy ul. (...) zabrał w celu przywłaszczenia 10 opakowań kawy J. 150 gr wartości 169,99 zł oraz 15 opakowań czekoladek M. o wartości 224,85 zł, tj. produkty o łącznej wartości 394,84 zł na szkodę (...) sp. z o.o. w M., tj. wykroczenia z art. 119 § 1 kw i za to na podstawie art. 119 § 1 kw wymierza mu karę 30 (trzydzieści) dni aresztu;

2. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych, zaś wydatkami postępowania obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 744/19

UZASADNIENIE

W dniu 26 kwietnia 2019 r. A. G. udał się do sklepu (...) przy ul. (...). Pracownica sklepu zawiadomiła pracownika ochrony w grupie mobilnej A. J. o pobycie A. G. w sklepie, gdyż знаła go z poprzednich kradzieży.

/dowody: zeznania A. J. – k. 101v./

Następnie A. G. wszedł do sklepu (...) przy ul. (...). Miał przy sobie czarną torbę na ramię.

/dowody: wyjaśnienia oskarżonego – K. 18 - 19, zeznania M. W. (1) – k. 1- 3, zeznania M. J. (1) – k. 112v – 113, zapis monitoringu – k. 30./

A. G. włożył do koszyka na zakupy 10 opakowań kawy J. 150 gr o wartości 169,99 zł, a następnie przełożył je do swojej torby. Ponadto do koszyka włożył również 15 opakowań czekoladek M. o wartości 224,85 zł (7 sztuk opakowań pomarańczowych i 8 sztuk opakowań czerwonych), które również następnie przełożył do swojej torby.

/dowody: wyjaśnienia oskarżonego – k. 18 – 19, częściowo zeznania M. W. (1) – k. 1 - 3, częściowo zeznania M. J. (1) – k. 112v – 113, zapis monitoringu – k. 30, protokół odtworzenia utrwalonego zapisu – k. 25 – 29, częściowo zawiadomienie – k. 7./

A. G. przy kasie zapłacił za towar, który miał w koszyku, natomiast nie zapłacił za kawę i czekoladki, które uprzednio przełożył do swojej torby.

/dowody: wyjaśnienia oskarżonego – k. 18 – 19,, zeznania M. W. (1) – k. 1 – 3, zapis monitoringu – k. 30, protokół odtworzenia utrwalonego zapisu – k. 25 – 29./

A. J. podjął obserwację A. G. od momentu, gdy mężczyzna był już poza sklepem (...). O jego zachowaniu i podejrzeniu, że mógł dokonać kradzieży w sklepie (...) zawiadomił policję.

/dowody: zeznania A. J. – k. 31 – 32, k. 101v – 103./

A. G. został zatrzymany przez funkcjonariuszy policji, w czasie gdy prowadził pojazd w miejscowości W.. W bagażniku pojazdu znajdowało się m.in. 10 opakowań kawy J. i 15 opakowań czekoladek M. zabranych ze sklepu (...).

/dowody: zeznania A. J. – k. 31 – 32, k. 101v – 103, protokół przeszukania – k. 9 – 13, protokół zatrzymania osoby – k. 14 – 16./

A. G. ma 43 lata, jest bezdzietnym kawalerem. Legitymuje się wykształceniem zawodowym, z zawodu jest kucharzem. Przed osadzeniem w zakładzie karnym był bezrobotny, pracował dorywczo jako roznosiciel ulotek. Był wielokrotnie karany, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu.

/dowody: dane osobopoznawcze – k. 18 – 18v, odpisy wyroków – k. 49 – 66, informacja z Krajowego Rejestru Karnego – k. 106 – 107v./

A. G. złożył wyjaśnienia w dniu 26 kwietnia 2019 po przedstawieniu mu zarzutu kradzieży 10 opakowań kawy J., 2 opakowań kawy T. i 20 opakowań czekoladek M. w łącznej kwocie 503,68 zł (k. 18 – 19). Wówczas częściowo przyznał się do winy i wyjaśnił, że dokonał kradzieży 10 opakowań kawy J. i 15 opakowań czekoladek M. w sklepie (...). Zaprzeczył, by w tym sklepie ukradł inne produkty. Odnośnie innych artykułów, które miał przy sobie, wyjaśnił iż kupił je w T. i B..

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego **A. G.** w zakresie stawianego mu zarzutu co do rodzaju i ilości skradzionych ze sklepu (...) rzeczy. Jego wyjaśnienia w tym zakresie były stanowcze, korespondowały z protokołem przeszukania osoby, a przede wszystkim z zapisem monitoringu chwili kradzieży. Wskazać zaś należało, iż z zapisu monitoringu wynikało, że A. G. zabrał kawy J. oraz czekoladki M.. Natomiast z monitoringu nie wynikało bynajmniej, by oskarżony zabierał również kawy T.. Także kierownik sklepu (...), której odtworzono monitoring podczas rozprawy zeznała, że na nagraniu nie widać, by oskarżony zabierał kawy T..

Wprawdzie świadkowie **M. W. (1)** i **M. J. (1)** zgodnie potwierdzali, iż zabór dotyczył nie tylko 10 opakowań kawy J. i 15 sztuk czekoladek M., ale też 2 opakowań kawy T. i łącznie 20 opakowań czekoladek M., to jednak ich zeznania różniły się co do szczegółów, w jaki sposób ustalono tę ilość. Otóż w zeznaniach złożonych w dniu kradzieży M. W. (1) nie wskazywał, w jaki sposób ustalono rodzaj i ilość skradzionych towarów, ograniczając się do stwierdzenia, że odtwarzając monitoring zauważył mężczyznę, który kradł wskazane przez niego produkty (objęte zarzutem). Z kolei przed sądem wskazywał, że w dniu kradzieży rano o 6:00 M. J. (1) sprawdziła stan towarów w sklepie, przy czym on sam miał być w pracy od 8:00. Z kolei sama M. J. (1) przed sądem wskazywała, iż o kradzieży dowiedziała się następnego dnia i dopiero wówczas sprawdziła stan towarów oraz sprzedaż, co pozwoliło na ustalenie rodzaju i ilości skradzionych

rzeczy. Jej zeznania w tym zakresie korespondowały z kolei z dokumentem zawiadomienia kierowanym do K. w G. opatrzonym datą 27 kwietnia 2019 r., niemniej jednak te same towary zostały wskazane przez M. W. (1) już w dniu 26 kwietnia 2019 r. Jednocześnie świadek M. J. (1) wskazywała, iż sprawdzenia ilości towaru dokonuje codziennie, ale nie dotyczy to całości towaru, a danej grupy towarowej. Dalej sąd zwrócił uwagę, iż M. J. (1) wskazywała, że skradziono jeden rodzaj czekoladek M., podczas gdy z monitoringu wyraźnie wynikało, że sprawca zabierał opakowania w dwóch kolorach. Stąd też wskazane rozbieżności nie pozwalały na dokonanie ustaleń faktycznych w oparciu o zeznania wskazanych świadków i dlatego sąd odmówił im wiary w zakresie, w jakim wskazywali na kradzież towarów innych niż te, które zatrzymano przy oskarżonym.

Zaznaczyć należało, iż w ocenie sądu ich zeznania nie były podyktowane chęcią celowego przypisania oskarżonemu kradzieży większej ilości rzeczy, lecz wynikały z niedoskonałości systemu pozwalającego na weryfikację tej ilości, związanego z koniecznością ustalenia stanu towarów w sklepie, ilości sprzedanego towaru i przejrzania całości monitoringu pomiędzy sprawdzeniami stanu towarów z danej grupy by wykluczyć kradzież przez inne osoby. M. W. wskazywał wprawdzie, iż sprawdził że tego dnia nikt inny nie kradł, niemniej jednak nie sposób wykluczyć, iż taka sytuacja mogła mieć miejsce dnia poprzedniego, zważywszy iż nie sposób było jednocześnie na pewno ustalić, że M. J. (1) dokonała sprawdzenia stanu towarów w dniu kradzieży jak twierdził M. W., w sytuacji gdy M. J. utrzymywała, że o kradzieży dowiedziała się następnego dnia i dopiero wówczas dokonano sprawdzenia urządzeniem do skanowania.

Jednocześnie sąd wziął pod uwagę, iż wprawdzie jakość zapisu monitoringu ze sklepu (...) nie pozwalała na precyzyjne ustalenie ilości skradzionego towaru, to jednak pozwalała na wykluczenie kradzieży innych rzeczy niż kawa J. i czekoladki M., a to z kolei prowadziło do wniosku o wiarygodności wyjaśnień oskarżonego. Stąd też sąd dokonał ustaleń faktycznych przede wszystkim w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego, zapis monitoringu oraz protokół przeszukania, bowiem dowody te w pełni ze sobą korespondowały, a w konsekwencji zostały ocenione jako wiarygodne.

Sąd nie miał powodów, by odmówić wiary zeznaniom M. W. (1) i M. J. (1) co do pozostałych okoliczności, w tym w szczególności sposobu działania oskarżonego, bowiem znalazły potwierdzenie w nagraniu monitoringu.

Sąd nie miał również powodów, by odmówić wiary zeznaniom **A. J.**, przy czym nie miały one znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, gdyż wiedzę o wartości skradzionych rzeczy posiadał od M. W. (1).

Dokumenty zgromadzone w sprawie – poza pisemnym zawiadomieniem z k. 7 – sąd ocenił jako w pełni wiarygodne, bowiem zostały sporządzone przez kompetentne osoby, zgodnie z obowiązującymi przepisami, zaś ich autentyczność i prawdziwość nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

Odnośnie dokumentu z k. 7 wskazać należało, iż zastrzeżeń sądu nie budziły wskazane ceny wymienionych produktów. Niemniej jednak ów dokument został sporządzony na podstawie ustaleń M. J. (1) i M. W. (1), co do których zaistniały opisane już wątpliwości.

A. G. został oskarżony o to, że w dniu 26 kwietnia 2019 r. w godz. 7:03 – 7:30 w miejscowości G. z terenu sklepu (...) na ul. (...) z góry powziętym zamiarem dokonał kradzieży w celu przywłaszczenia artykułów spożywczych w postaci 10 opakowań kawy J. o wadze 150g, 2 opakowań kawy T. o wadze 500g oraz 20 opakowań czekoladek (...) powodując straty w kwocie 503,68 zł. na szkodę sklepu (...) numer 211 w G., przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat po odbyciu 1 roku i 11 miesięcy kary za przestępstwa z art. 278§1 kk orzeczone wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Toruniu II Wydział Karny o sygn. akt (...) z dnia 12.04.2016 r., tj.o czyn z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk.

Zgromadzony materiał dowodowy pozwalał na ustalenie, iż 26 kwietnia 2019 r. oskarżony zabrał artykuły spożywcze w sklepie (...), przy czym wyjaśnienia oskarżonego, protokół przeszukania osoby oraz nagranie monitoringu w powiązaniu z podniesionymi już niespójnościami w zeznaniach M. W. (1) i M. J. (1) sprzeciwiały się przyjęciu, iż były to rzeczy w ilości wskazanej w zarzucie. Stąd też sąd w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego, protokół przeszukania osoby i zapis monitoringu ustalił, iż przedmiotem zaboru było 10 opakowań kawy J. 150 gr o wartości 169,99 zł

oraz 15 opakowań czekoladek M. o wartości 224,85 zł. Jednocześnie ustalone okoliczności działania oskarżonego nie pozostawiały wątpliwości, iż działał on z zamiarem kradzieży.

W konsekwencji sąd uznał go winnym tego, że w dniu 26 kwietnia 2019 r. w G. w sklepie (...) przy ul. (...) zabrał w celu przywłaszczenia 10 opakowań kawy J. 150 gr wartości 169,99 zł oraz 15 opakowań czekoladek M. o wartości 224,85 zł, tj. produkty o łącznej wartości 394,84 zł na szkodę (...) sp. z o.o. w M..

Wartość jednostkową produktów sąd ustalił na podstawie dokumentu z k. 7 – w tym zakresie jego wiarygodność nie budziła zastrzeżeń sądu.

Wobec tego, iż łączna wartość skradzionych rzeczy nie przekroczyła kwoty 500 zł, sąd zakwalifikował czyn oskarżonego jako wykroczenie z art. 119 § 1 kw, a nie przestępstwo z art. 278 § 1 kk.

Sąd nie przyjął również, iż oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64 § 1 kk, bowiem skorzystanie z tej instytucji możliwe byłoby tylko w przypadku przypisania oskarżonemu przestępstwa.

Wykroczenie z art. 119 § 1 kw jest zagrożone karą grzywny, ograniczenia wolności lub aresztu.

Wśród okoliczności łagodzących sąd uwzględnił przyznanie się oskarżonego do winy, przy czym wobec faktu, iż przy oskarżonym znaleziono skradzione rzeczy, nie należało przeceniać tej okoliczności.

Sąd jako okoliczność obciążającą uwzględnił uprzednią karalność oskarżonego za przestępstwa przeciwko mieniu. Sąd zważył, iż oskarżony odbywał uprzednio kary o charakterze izolacyjnym, a pomimo tego nie wyciągnął odpowiednich wniosków, co świadczy o jego niepoprawności i uporczywości w działaniu polegającym na sprzecznym z prawem pozyskiwaniu dóbr materialnych. Nadto sąd uwzględnił zuchwały sposób działania oskarżonego.

W konsekwencji sąd doszedł do wniosku, iż tylko kara aresztu w najwyższym możliwym wymiarze jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu, uwzględnia wskazane okoliczności łagodzące i obciążające. Jednocześnie zdaniem sądu tylko kara w takim wymiarze ma szansę spełnić funkcję represyjną oraz wychowawczą, dając tym samym wyraźny sygnał, iż nawet popełnienie wykroczenia może wiązać się z osadzeniem w zakładzie karnym.

Sąd nie orzekł o obowiązku naprawienia szkody, bowiem wszystkie skradzione rzeczy zostały zwrócone do sklepu.

Sąd na podstawie art. 121 § 1 kpsw w zw. z art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych, obciążając wydatkami postępowania Skarb Państwa, bowiem aktualnie oskarżony jest osadzony w zakładzie karnym, przed osadzeniem nie posiadał stałej pracy, a zatem ich uiszczenie byłoby dla niego zbyt uciążliwe.